

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 138:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Forhøjelse af ventetiden for ret til dagpenge).

(Fremsat 21/3 84).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Kaj Poulsen (S):

Da statsministerens åbningsredegørelse var til debat her i salen, lød det samstemmende fra regeringspartierne, at det kommende år skulle bruges til at gøre en indsats for børnefamilierne.

Hvordan stemmer så disse erklæringer med det forslag, vi nu har til behandling, og for den sags skyld også med det forslag, som blev vedtaget i sidste uge, hvor regeringen foreslog en regulering af arbejdsløshedsdagpengene med 7 kr. om dagen, og hvor man ikke ønskede at regulere satsen for den gruppe, som er dårligst stillet, nemlig det forslag, hvor man udeholdt folk på dimittendsatsen, altså folk, som i stor udstrækning må kunne betegnes som børnefamilier?

Der er ingen tvivl om, at de mennesker, dette forslag omhandler, vil blive dårligt stillet, de familier, som man talte om i åbningsdebatten, skulle have styrket deres stilling. Man må sige, at det er en fantastisk vending, regeringens politik har taget på dette område. Med en efterhånden kendt utrolig præcision og med en træfsikkerhed som et kryds-ermissil har man nu slået ned på de dårligst stillede inden for dette område en gang til. Det er socialdemokratiets opfattelse, at man er gået længere, end rimeligt er, hvad angår den hysteriske besparelsesiver, når det drejer sig om arbejdsløhedsområdet.

Når ministeren skriver i forslaget, at man i 1985 vil spare 1 mia kr. og i 1987 1,2 mia kr., er der vist i høj grad tale om et overordentlig tyndbenet politisk argument. Det må vel påregnes, at der kommer væsentlige forhøjelser af de sociale udgifter, og dem vil vi forsøge at få fremlagt i udvalget, således at vi kan få påvist, at det, regeringen her gør, kun vil være til skade for dem, der i forvejen er dårligst stillet, og ikke vil hjælpe ret meget på det, som regeringen vil med det.

Ministeren skriver i fremsættelsestalen, at det skulle være en styrkelse af forsikringsprincippet. Jeg må sige, at dette begreb vel efterhånden er ved at være noget slidt, når man også kan bruge det på dette område.

Det er vist fremgået af min tale, at vi ikke er vildt begejstret for forslaget. Vi vil modarbejde det, og vi håber ikke, det kommer til hverken anden eller tredje behandling.

Bo Kristensen (KF):

Dette lovforslag, nr. L 138, der drejer sig om en forhøjelse af ventetiden for ret til dagpenge med hensyn til de almindelige dagpenge fra 1 år til 18 måneder og for nyuddannede fra 1 måned til 4 måneder, er en videreførelse af den linje, som blev lagt af statsministeren i åbningsstalen, hvoraf det tydeligt fremgik, at man for 1985 ønskede, at finansloven endte med de samme 185 mia, som er gældende for 1984.

Det kan vel næppe komme bag på nogen, at ud fra den betragtning vil det være nødvendigt at foretage ganske store gennemgange af ethvert ministeriums område, og her er det altså arbejdsministeriet, som af hensyn til de enkelte brugere af dette system i så god tid som muligt gerne vil meddele disse folk, at man indfører reglerne, så det ikke kommer bag på nogen, som er inden for dagpengesystemet. Vi mener, det er særdeles tilfredsstillende, at man fremsætter lovforslag i så god tid, at den enkelte har mulighed for at overveje den situation, der vil opstå på længere sigt. Vi mener fortsat, at forsikringsprincippet må gælde, at der altså skal foretages en vis indbetaling, før man kan forvente at få en ydelse. Det må være hovedprincippet i vores dagpengesystem. Vi mener, at de beregninger, som ministeren har foretaget, viser, at intentionerne kan holde, og at vi når frem til en besparelse på 1 mia kr. i 1985 og 1,2 mia